

Innehåll

Ort	sid	Ort	sid
Förord	1	Möne	15
Inledning	2	Eriksberg	16
Mörlanda	3	Öra	19
Ljung	4	Hudene	20
Hov, Annelund	6	Knutse	21
Fåglavik	7	Torpåkra	22
Broddarp	8	Björke	23
Mjälldrunga	10	Herrljunga	25
Mollaryd	11	Bråtensby	26
Od	12	Remmenedal	27
Skölvene	14	Eggvena	28
Älmestad	14	Källeryd	29

Häftet i den posthistoriska serien tillverkas med hjälp av en ordbehandlare, en ljuslåda för montering och en kopiator, allt av enklaste slag. Det är fråga om ett rent hantverk och defekter kan förekomma. Jag hoppas Du har överseende därmed och att Du accepterar att det framforskade innehållet är viktigare än häftets utförande.

Erik Lindgren

Förord

I den gamla judiciella indelningen omfattade Gäsene härad socknarna Nårunga, Ljur, Kvinnestad, Asklanda, Ornunga, Vesene, Grude, Jällby, S.Björke, Hudene, Skölvene, N.Säm, Hov, Källunga, Hällestad, Mjälldrunga, Eriksberg, Broddarp, Öra, Alboga, Od och Molla. Alla utom sex ingick sedermera i Gäsene storkommun, när den bildades som ett mellansteg mellan de små kommuner som socknarna utgjorde och kommunerna i den senaste omorganisationen. I den då bildade Herrljunga kommun kom 16 av häradets ursprungliga socknar att ingå, medan flertalet av de övriga ingick i Vårgårda kommun (posthistorisk häfte nr 148). På mångas begäran har jag valt att nu beröra utvecklingen för posten i de socknar inom Gäsene härad som inte tagits med i tidigare skrifter. Jag kommer därvid också någon gång in på grannsocknar i Ås härad och berör avslutningsvis några angränsande socknar i Kullings härad.

Naturligtvis är det inte fråga om att beskriva postens utveckling i sin helhet på de olika orterna. Det blir i stället exempel på händelser av varierande slag som i någon mån belyser problem som uppstår i relationerna mellan Posten och samhället eller mellan Posten och dess anställda. I den mån jag lyckats få fram namn på poststationernas föreståndare och uppgifter om vid vilka tidsperioder de arbetat, lämnar jag sådana uppgifter konsekvent. Vid arkivstudier i Stockholm under sena kvällar på mitten av 1970-talet gjorde jag anteckningar om poststationsföreståndarnas namn fram till tiden för första världskriget. Genom kontakt med regionkontoret i Göteborg har jag kunnat få uppgifter om poststationsföreståndare i en del av Västergötland för tiden fram till 1960-talet. På grund av Postens omorganisation har det visat sig mycket svårt att komma längre annat än i undantagsfall. Intresserade läsare torde kunna få färskare uppgifter dels genom muntliga traditionsbärare och dels genom överenskommelser med berörda överordnade postkontor om besök i deras arkiv.

I citat har jag moderniserat stavningen men inte gjort några ingrepp i själva texten. Också orternas namn återges i modern stavning, ibland även i direkta citat. Jag är öppen för synpunkter på häftet från mina läsare.

Växjö i december 1993

Erik Lindgren

Inledning

Regeringen bemyndigade generalpoststyrelsen den 9 mars 1860 att "*å lämplige ställen inrätta ett nytt slag av poststationer, vilka äro ämnade att, såsom speditjonskontor, för mera avlägsna orter underlätta förbindelsen med närmaste postkontor eller postexpedition*".

Det kungliga brevet föranledde poststyrelsen att förhöra sig hos länsstyrelserna om behovet av sådana poststationer. Kungörelser från länsstyrelserna lämnade vägen öppen för framställningar om poststationer, framställningar som naturligtvis prövades noga före beslut.

Det kan vara av visst intresse att notera hur generaldirektör Wilhelm Roos angav en orsak till beslutet om poststationer på landsbygden. I sin historiska återblick i verkets första verksamhetsberättelse omtalade han att brevlådor hade uppsatts vid allmänna postvägar med början 1855 under vissa förutsättningar. Ett villkor var att en kommun eller flera korrespondenter på en ort förenade sig om att genom en lämplig person svara för tömning på behöriga tider av brevlådan. Det hela reglerades genom ett kungligt brev den 9 mars 1855 och av postmedel betalades 10 kr om året för bestyret med brevlådan. Men så skriver Roos följande:

"Då emellertid denna utväg till postutväxlingens underlättande endast i ringa mån av allmänheten anlåtats, beslöts år 1860 inrättandet av ett nytt slags poststationer, vilka skulle utgöra en art filialkontor till närmast liggande postkontor eller postexpeditioner".

Innan verkningarna av kungabrevet den 9 mars 1860 var synliga, fanns det i vårt land i stort sett inga andra fasta postanstalter än **postkontor**, vid denna tidpunkt 175 stycken. Av dessa var 48 postexpeditioner, en benämning som kan skapa problem för dem som inte sysslat med posthistoria. Låt oss kalla även dem för postkontor. De var i praktiken en lägre klass av postkontor. De högsta klasserna var enligt vokabulären postkontor och de lägsta klasserna var postexpeditioner. Båda slagen var med få undantag förlagda till städer.

En i oktober 1920 tillkommen ny form för postanstalter fick också benämningen postexpedition och kom att utgöra ett mellanting mellan postkontor och poststationer, administrativt underordnade postkontor men med egen medelsredovisning direkt till poststyrelsen. Poststationernas medelsredovisningar granskades däremot dagligen vid de överordnade postkontoren.

Bemyndigandet för poststyrelsen att inrätta poststationer på landsbygden var av stor betydelse och öppnade vägen för en efter hand allt bättre service i glesbygder. Men det gick långsamt i början och under de tio första åren efter beslutet tillkom totalt bara ca 300 poststationer, av vilka åtskilliga var förenade med järnväg. Det var först i samband med att ansvaret för kronobrevbäringen överfördes på postverket som antalet poststationer på landsbygden ökade markant (i Västergötland med början 1875).

I denna framställning berörs en poststation som kom till i ett relativt tidigt stadium (Mörlanda), medan det finns åtskilliga exempel inom Gäsene härad på poststationer som öppnades vid 1875 års omorganisation. De presenteras i kronologisk ordning efter tillkomstdatum och för 1875 års poststationer inbördes i bokstavsordning.

Mörlanda

Under 15 månader existerade poststationen med namnet Mörlanda i Hovs socken. Hembygdssamlade filatelister saknar dokumentation om denna, då den aldrig fick någon datumstämpel. De datumstämplar som i allmänhet började levereras 1830 (från 1819 fanns stämplar utan datum) var endast avsedda för förvaltningspostkontoren. Poststationerna fick i allmänhet inte stämplar förrän år 1869, baserade på ett beslut i december 1868.

Bakom tillkomsten av poststationen i Mörlanda den 1 juli 1862 låg häradshövdingen Carl Hasselrot. Han skrev den 17 november 1860 till landshövdingen i Vänersborg och påtalade behovet av en postexpedition, som han uttryckte det. Regeringens bemyndigande för poststyrelsen att inrätta poststationer på landsbygden var då bara åtta månader gammalt. Vid handläggningen av det hasselrotska ärendet som så småningom fördes vidare från länsstyrelsen, stannade poststyrelsen för en poststation och bortsåg från att termen postexpedition hade använts i framställningen.

Det var inte bara önskemål om en postanstalt i Mörlanda utan också från andra förslagsställare inkomna önskemål om poststationer i Gölingstorp och Vårgårda som länsstyrelsen samtidigt förde vidare till poststyrelsen i ett brev den 26 juni 1861. Från andra håll i landet kom också framställningar och den centrala handläggningen tog sin rundliga tid, men den 1 juli 1862 öppnades en poststation vid Mörlanda gästgivaregård.

Här bör inskjutas att försök hade gjorts tidigare att få ett fullständigt postkontor i Mörlanda. Den gången var det kronofogden i Kulling som låg bakom framställningen i ett brev den 8 januari 1855. Postmästare Per Christoffer Falkengreen i Alingsås uttalade sig emot förslaget, liksom postmästare Gustaf Bogislaus von Segebaden i Borås. Postinspektorn i Vänersborg hade inte heller någon förståelse för behovet av ett postkontor i Mörlanda och Pontus Winroth vid poststyrelsens kammarkontor ansåg att frågan borde förfalla. Men han tillade, att Mörlanda "synes vara särdeles lämpligt för en postlådas anbringande". Detta skrevs under en tid då man

planerade för uppsättning av brevlådor på landsbygden i anslutning till frimärkets införande den 1 juli 1855. Mörlanda hade sålunda haft status som plats för en brevlåda under sju år, innan poststationen öppnades. Generaldirektörens påpekande i postverkets första verksamhetsberättelse, att *"denna utväg (dvs med brevlådor) till postutväxlingens underlättande endast i ringa mån av allmänheten anlitas"*, kan alltså sägas ha varit riktigt i vad avsåg Mörlanda som blev ett "filialkontor" i den tidens bemärkelse.

Poststationen i Mörlanda drogs in redan den 31 oktober 1863. Orsaken var tillkomsten av järnvägen mellan Herrljunga och Borås, vid vilken förenade post- och järnvägsstationer öppnades. Nära intill Mörlanda hamnade stationen med namnet Ljung den 1 oktober. Poststyrelsen var därför inte sen att besluta om indragning av poststationen i Mörlanda. De båda poststationerna fanns dock parallellt under hela oktober månad.

Ljung

Medan järnvägsplaneringen pågick och det var känt att en poststation skulle inrättas i den blivande stationen i Ljung gjordes ett försök att i stället få till stånd en postexpedition där (diarienummer Klb 1862:3345). Detta misslyckades, liksom ett nytt försök efter att poststationen hade blivit inrättad (diarienummer Klb 1863:3115). Bland skälen för önskemål om en postexpedition (postkontor) i stället för poststationen fanns rädslan för att värdeförsändelser och tidningar inte skulle kunna expedieras. Poststyrelsen lämnade framställningen utan åtgärd den 28 december 1863 med konstaterandet att *"den gjorda uppgiften därom, att tidningar ej skulle kunna genom poststation erhållas, strider mot tydliga stadgandet i Instruktionsen den 26 januari 1863"* (för poststationer).

Stinsen Carl Johan Edberg blev ansvarig för posten i Ljung. Med kronobrevbäringsförändringen vid 1875 års ingång blev hans arbetsbörda stor på grund av tillkomsten av nya lantpoststationer, vars postutväxling skedde över Ljung. Han påtalade detta för poststyrelsen i ett brev den 25 mars 1875 och skrev bl a följande:

"Stationen fick sig därigenom tillökt att expediera hela den kyrko- och kronopost, som för ett helt härads går till och från härvarande kronolänsmanskantor, samt dessutom 16 ankommande och avgående landsvägs-poster i veckan, varav några utgå på natten eller kl 5 f.m. Detta, tillika med den övriga ej obetydliga posten sysselsätter fullt upp en person under de 11 timmar av dagen som poststationen hålles öppen - oberäknat tiden för expedierandet av förenämnda nattposter. Häremot har de förutvarande sportler och extra inkomster helt och hållet gått bort; nu genom senaste reglering, arvodet för 5 st lösväskor, och förut, arvodet för tidningar och lösen för avier, vilket sammanlagt utgjorde 200 à 225 kronor för år".

Detta är ett konkret exempel på vilka följder det kunde ha ekonomiskt för en poststationsföreståndare att nya poststationer inrättades i närheten. För inkomstbortfallet kunde Edberg ju inte begära ersättning, men han

avslutade sitt brev med önskan att få sitt arvode höjt *"till belopp, som någorlunda motsvarar det med tjänsten förenade arbete och ansvar"*.

Edbergs årsarvode var då 300 kr. Någon, om än till synes liten verkan fick framställningen, för genom poststyrelsens beslut den 27 april 1875 höjdes arvodet till 400 kr. Ett beslut tio år senare medförde höjning till 480 kr och från och med 1902 tillkom ett biträdesanslag på 10 kr i månaden.

Vesene socken var en av de ganska många som inte fick någon egen poststation vid kronobrevbäringsens upphörande. Långt om länge påpekades detta vid kommunalstämman på Stommen den 13 juni 1889. Man beslutade då att begära lantbrevbärning för att slippa kostnader för posthämtning i Ljung. Stämmans ordförande fullföljde beslutet genom ett brev till poststyrelsen den 3 september. Efter utredning biföll poststyrelsen ansökan och ett kontrakt upprättades med kyrkovaktaren Daniel Johansson i Rydal om lantbrevbärning med två turer i veckan med en ersättning av en krona per tur. Den sträckte sig från Ljungs poststation över Hönestorp, Lida vakthus, Lida gård, Lilla Lida, Sandlid, Bäckebo, Lunnhall, Eriksgården och Haggården till Vesene kyrka.

Efter en period med Oscar Edberg som föreståndare för den förenade poststationen i Ljung tog stinsen Frans Stålberg över ansvaret i april 1895. Genomförd reglering av ersättningarna till landets föreståndare för förenade poststationer medförde att hans årsarvode för själva postsysslan höjdes till 600 kr år 1903 varill kom ett biträdesanslag på 360 kr. Detta höjdes ytterligare i etapper, något som bl a pekar på stor trafik. Det gick till sist inte att ha post och järnväg under en och samma hatt. De båda företagen skildes sålunda åt den 1 augusti 1917 och telefonisten Märta Vilhelmina Andersson fick ta över poststationen. Hon var emellertid sjuklig och i själva verket var det systemen Ruth som skötte posthanteringen. Hon blev ordinarie föreståndare med 1925 års ingång och fick genom giftermål efternamnet Nilsson. Vid 60 års ålder avgick hon med januari månads utgång 1956.

Befattningen hölls nu vakant och den 1 mars 1956 höjdes poststationens status till postexpedition (diarienummer Do 13/56). Bengt Nordeborn blev föreståndare med titeln stationsmästare, följd 1963 av Sten Gunnar Sture Fridén. Andra tjänstemän i den nya tidens postverk fick ta ansvar och uppleva hur postexpeditionen i en ny organisation kallades lokalpostkontor år 1977 och från 1986 blott postkontor, varvid chefens titel blev postmästare. Med ansvar för service till ca 1500 hushåll fick postmästare Gunni Melltoft ta ansvaret i Ljung.

Hov, Annelund

Invånarna i Hovs församling kände sig missgynnade när de såg resultatet av omorganisationen år 1875, då postverket tog över ansvaret för kronobrevbäringen i Västergötland. Grannsocknarna Skölvne och Od fick då var sin poststation. Den västra grannsocknen Grude hade också begåvats med postservice genom den förenade post- och järnvägsstationen i Ljung, när Hovs sockens egen, mycket tidiga poststation i Mörlanda drogs in den 31 oktober 1863. Inom Hovs socken fanns således ingen poststation sedan dess.

Vid en extra kommunalstämma med Hovs socken den 1 februari 1875 fick stämmans ordförande P G Sandberg och dess vice ordförande skolläraren M Olsson uppdraget att till poststyrelsen "i ödmjukhet framställa huruvida icke en poststation i skolhuset inom socknen är nödvändig".

Det tyckte inte poststyrelsen att den var och försåg efter fyra dagar de båda ombudens skrivelse med påteckningen "ansågs ej föna böra till vidare åtgärd föranleda". Något besked om utgången av ärendet lämnades inte men kunde fås på så sätt att handlingarna hölls tillgängliga för påseende för dem som ville.

Mer än fyra år senare gjorde skollärare Olsson tillsammans med komminister August Hallqvist en framställning till länsstyrelsen i samma ärende. Med en missivskrivelse till poststyrelsen styrkte länsstyrelsen behovet av en poststation. Olsson hade erbjudit sig att sköta en sådan mot 25 kronor i årsarvode. De båda herrarnas framställning till länsstyrelsen konstaterade att "som det nu är, kan det gärna icke få vara". De framhöll bland annat att "för den allmänna postens fortskaffande till Hovs kyrka är för närvarande icke det ringaste sörjt, utan är det rent av beroende på slumpen, huruvida såväl Kungl. Maj:ts som dess Befallningshavandes kungörelser anlända till kyrkan".

Landskansliet remitterade framställningen till kronofogden som var positiv till den och i sitt svar bifogade skollärens erbjudande om att sköta den önskade poststationen. Länsstyrelsen förordade sålunda framställningen vid överlämnandet till poststyrelsen. Därifrån svarade man i ett brev den 4 februari 1880 att poststyrelsen inte ansåg någon poststation behövlig i Hov, "enär för behandlingen av tjänsteförsändelser till och från pastor i Hovs församling kan användas lösväska, som kostnadsfritt för honom fortskaffas med posterna å linjerna Ljung-Od-Lena eller Ljung-Skölvne-Sörby".

Detta rimmade på sätt och vis också med uppgifter från kronofogden i Kullings fögderi redan den 26 november 1877 i ett brev till landshövdingen, då frågan om införande av lantbrevbäring fördes på tal. Kronofogden hade då skrivit: "Föreslagen lantbrevbäring å linjen Ljung-Hov anser jag vara obehövlig av anledning att ortens flesta tjänstemän och korrespondenter äro boende helt nära Ljungs poststation, vadan jag i denna del avstyrker förslaget".

Det nya försöket drygt två år senare att få en poststation var alltså lönlöst. Hovs socken skulle ändå sent omsider få en fast postanordning. Ett

postombud inrättades nämligen i Annelund den 1 april 1953. B E H Ljung var den som under en tid hade ansvaret för postombudet, vars datumstämpel för övrigt bar dennes efternamn genom att den hade gravyren LJUNG POB 1. Efter ett kvarts sekel organiserades postombudet som ett s k postställe med smidigare redovisningssystem från den 1 november 1977. Poststället ersattes den 6 juli 1986 med s k stadsbrevbäring från postkontoret i Ljung.

Information från Postens huvudkontor

ÖVERSIKTEN

1987-08-20

Den 1 juni 1987 drogs postkontoret i Remmenedal in. Ortsadressen blir oförändrad 524 00 Herrljunga.

Den 6 juli 1987 drogs postkontoret i Annelund in. Ortsadressen blir oförändrad 520 30 Ljung.

I en publikation med rubriken ÖVERSIKTEN fick postkontoren under en rad av år bland annat information om postkontorsändringar, uppgifter som också lämnades i postens filateliecirklar och senare i publikationen "Meddelande minnespoststämplar".

Fåglavik

Ganska många svenska poststationer kom till den 16 februari 1863, åtminstone på papperet. De baserades på en överenskommelse mellan poststyrelsen och styrelsen för Statens järnvägstrafik. Denna rekapitulerades i poststyrelsens cirkulär nr 2 för 1863, vilket bl a innehöll denna text:

"Från och med den 16 nästinstundande februari komma att inträda åtskilliga förändringar i sättet för posternes befordran å jernbana. Med undantag endast för Södertelje öfre station ävensom alla de orter, å vilka finnes postkontor eller postexpedition, bliva vid samtliga Statens järnvägsstationer även inrättade poststationer, vilka i allmänhet och där ej särskilt annorlunda

förordnas, förestås av stationsinspektör, stationsmästare eller annan järnvägstjänsteman på stället".

Västra stambanan hade fullbordats året innan och de flesta stationerna utmed den blev sålunda förenade med postgöromål. Bland de på så sätt nytillkomna poststationerna fanns den i Fåglavik. En tidigare begäran om en postexpedition där (*diarienummer Klb 1862:2915*) hade inte bifallits av poststyrelsen. Stationsinspektören i Fåglavik G Broling fick ansvar för posten, senare avlöst av Jacob Johan Lundström, C J Östergren och Johan Adolf Andersson, samtliga med 300 kr i årsarvode för själva postsyslan.

Från maj 1873 finns stationsinspektören August Fredrik Collin antecknad i personalhandlingarna som postansvarig. Arvodet höjdes nu i etapper i samband med en generell och återkommande reglering, baserad på ett särskilt avtal mellan posten och järnvägen. När Leonard Göthberg övertog rulljangsen i juli 1909 var årsarvodet sålunda 420 kr jämte 240 kr i biträdesersättning. Han förflyttades till Norsesund den 1 april 1917 och Otto Edin Abrahamsson tog vid i Fåglavik för en mycket kort period och följdes redan den 1 juni 1917 av Sven S Norrman.

När denne fick förflyttning till Odensberg i juli 1929, kom efter en vakansperiod Carl Fredrik Gustaf Svedberg som ordinarie till befattningen. Han dog i januari 1934 i sitt 57:e levnadsår och efter en ny vakans förordnades från den 1 maj Anders Adolf Spjut, som hade varit föreståndare för poststationen i Porla sedan december 1928. Sedan Spjut fått avsked med pension den 1 augusti 1937, ansvarade följande järnvägsmän för posten i Fåglavik: Algot Nathanael Svahn (1937-1942), Axel Vilhelm Eugén Norén (1942-1947), Per August Brunell (1947-1949), Gustaf Samuel Kling (1949-1951), Karl Einar Öjervall (1951-1956), Karl Georg Karlsson (1956-1961) och Karl Gustaf Rydström (1961-1971).

När poststationen drogs in den 1 augusti 1971 blev ersättningen lantbrevbäring i kombination med ett postombud, för vilket Rydström ansvarade den första perioden. Postombudet hade beteckningen POB 1, d v s samma som postombudet i Hudene hade haft till och med juli 1971. Postombudet i Fåglavik fick termen postställe i samband med en generell omorganisation under 1970-talet och blev ungefär lika långlivat som postombudet i Hudene och kunde avvecklas med maj månads utgång 1985.

POSTENS FÖRFATTNINGSSAMLING

19

1985-06-12

16-18

Den 1 juni 1985 drogs poststället i Fåglavik in. Ortsadressen blir oförändrad 524 00 Herrljunga.

16 Postkontors-
ändringar

Postens Författningssamling var en av de publikationer i vilken man "i modern tid" kunde läsa om beslutade förändringar av postanstaltsnätet.

Broddarp

I ett brev den 17 december 1874 redovisade poststyrelsen för landskansliet i Älvsborgs län de förändringar som skulle genomföras från det följande årsskiftet med anledning av att ansvaret för kronobrevbäringen överfördes på postverket. Brevet var baserat på tidigare överenskommelser och utgjorde bekräftelser på att man godkänt vissa förslagskontrakt som länsstyrelsen hade sänt med sina utredningsförslag till poststyrelsen den 8 och 29 oktober, den 5 november och den 12 december.

Av detta brev framgår att poststyrelsen medgett inrättande av en poststation i Broddarp med kronofogden Carl Magnus Hansson som föreståndare. Hans årsarvode hade enligt beslutet i decemberbrevet fastställts till 200 kr men det höjdes till 400 kr efter poststyrelsens beslut den 26 mars 1877. När lantbrukaren Anders Svensson övertog poststationen genom poststyrelsens beslut den 17 juni 1880, sänktes årsarvodet till 200 kr.

Förändringen som berodde på Hanssons uppsägning, innebar flyttning av poststationen till Svenssons bostad vid Skattegården. Hansson föreslog i detta sammanhang indragning av karrposten på linjen Grolanda-Broddarp-Od och insättande i stället av en gångpost mellan Mjälldrunga och Broddarp över Eriksberg med två turer i veckan. Innan beslut fattades i frågan, behandlades den vid kommunalstämmor i Broddarp den 1 augusti 1880, i Eriksberg den 9 augusti, i Kärråkra den 10 augusti, i Öra den 18 augusti, i Vånga den 24 augusti och i Od den 1 september 1880. Olika åsikter och lokala önskemål kolliderade med varandra och det blev ett pussel att sy ihop det hela så att så många intressen som möjligt kunde tillgodoses. På motsvarande sätt föranledde poststationsförflyttningar på andra håll ibland oväntade komplikationer. Någon för flertalet postkunder helt tillfredsställande lösning i det ovan anförda ärendet med uttalanden av så många kommunalstämmor blev det inte förrän den 1 maj 1896, varom berättas mera i avsnittet om Eriksberg i detta häfte.

Någon flyttning av poststationen i Broddarp till Skattegården blev det inte förrän den 1 april 1881, då Anders Svensson bosatte sig där. Intill dess betjänade han kunderna på den ursprungliga poststationens plats. Han hade redan tidigare vana av postgöromål, eftersom han hade varit poststationsföreståndare i Kärråkra under perioden 1 mars 1876 - 28 februari 1879. Under nära nog 42 år blev han kvar vid Skattegården och där tog hemmansägaren Karl Johan Johansson över befattningen den 1 april 1922. Efter dennes död blev Asta Karin Frideborg Ungh föreståndare den 1 september 1948. Hon fick uppleva poststationens indragning med maj månads utgång 1967 och antogs då till lantbrevbärare på linjen Ljung - Torpåkra.

Mjälldrunga

Sven Johansson blev antagen till föreståndare för den poststation som med 1875 års ingång öppnades i Torp i Mjälldrunga såsom ett komplement i det postföringsnät som ersatte den indragna kronobrevbäringen. Han fick 100 kr i årsarvode. Efter en tids sjukdom avled han den 9 mars 1881. Som vikarie anlätades Gustaf Enegren i Mjälldrunga Bosgård.

Genast anmälde sig J Andersson i Hökagården villig att överta poststationen, men den 18 mars skrev ett antal personer med postadress Sörby och föreslog att poststationen i stället skulle flyttas till Hällestad. De anförde bl a att åtskilliga inom Hällestads socken boende personer "länge insett så väl obehövligheten av en poststation i Mjälldrunga som behovet därav inom Hällestad".

Därför begärde de nu poststationens förflyttning till Hällestad och att skol-läraren skulle bli föreståndare. De antydde också möjligheten att dra in poststationen i Skölvene, ehuru det inte sades rent ut.

Det kom strax moteld från Mjälldrunga mot Hällestadsbornas förslag. "För bevarande av socknens innehavda rätt och fördel" anförde de i ett brev till postinspektören den 15 mars 1881 att Mjälldrunga socken hade över 3/4 mil till Skölvene poststation och något över en mil till Broddarps poststation, dit de skulle behöva vända sig om deras poststation blev indragen.

Det lutade emellertid åt att postinspektionen ville förorda att poststationen bibehölls i Mjälldrunga, men dess framtida plats kom upp till diskussion. Vikarierande föreståndaren Gustaf Enegren, som hade varit fjärdingsman i socknen, hade fått veta att Johan Andersson hade ansökt om att få överta den och kunde genom att peka på det olämpliga läge den skulle få, om den förlades till Hökagården, förmå Andersson att återta sin ansökan.

Till postinspektionen i Wisbom distriktet

*Att mina anledningar finner jag mig för-
liten att återtaga min fömet jorda ansökan
om poststationsföreståndare befattningens
bestridande härstädes, deräst den inte för-
placeras i mitt hem, och för jag här med
intyga att ingen mera passande lokal samt
härson för närvarande kan finnas än den
der nu är placerad.*

Mjälldrunga Hökagården d 22 April 1881

J. Andersson

I sin slutliga framställning till poststyrelsen den 22 juni 1881 med sammanfattning av hela ärendet föreslog postinspektionen att ärendet skulle vila i avvaktan på kronofogdens yttrande. Sedan därmed ytterligare frågetecken blivit utträtade, beslöt poststyrelsen efter ännu en framställning från postinspektionen den 30 augusti 1881, att poststationen skulle finnas kvar i Mjälldrunga och handhas av Gustaf Enegren i Bosgården, d v s på samma plats som den varit efter Sven Johanssons frånfälle. Enegren fick 150 kr i årsarvode.

Efter 18 år tog handlanden Klas Johan Thornblad över poststationen i oktober 1897 med hemmansägaren Gottfrid Bengtsson som stand-in redan i december samma år då Thornblad blev förhindrad att ansvara för befattningen. År 1901 blev det en ny ordinarie innehavare, nämligen förre volontären Hjalmar Vitalis Hernqvist, som fick årsarvodet höjt till 200 kr. Redan den 1 april 1904 blev det byte igen, nu på så sätt, att hemmsonen David Kringlund tog över, följd den 1 juni 1906 av hemmansägaren Karl August Kringlund.

Det hela tycktes ha varit provisorier men med oktober 1907 blev det ett stabilt läge. Då tog handlanden Johan Albin Svensson över med poststationen förlagd till Biskopsgården. Efter tio år fick han årsarvodet höjt till 240 kr och senare upplevde han också en allmän reglering av arvodet genom att anbudsförfarandet upphörde. Under i det närmaste ett kvarts sekel skötte han poststationen innan Bengt Johan Valter Svensson tog över med 1932 års ingång. Denne antog senare tillnamnet Kringlund. Han var född 1908 och kunde i samband med poststationens indragning den 1 februari 1967 beviljas pension. Kunderna betjänades därefter av lantbrevbäring från Floby. Bengt Kringlund hade under de senaste åren av sin tid som poststationsföreståndare anlitat dottern Ann-Marie och dennes make Rune Kjellstrand som hjälp med postärendena.

Mollaryd

Utan att förenas med järnväghållplatsen öppnades med 1875 års ingång en poststation i Mollaryd på grund av poststyrelsens beslut i ett brev till länsstyrelsen i Älvsborgs län den 17 december 1874. August Persson blev föreståndare med poststationen belägen ca 300 meter från anhalten. Till en början fick han 48 kr i årsarvode, vilket höjdes till 100 kr sedan han ansökt om detta i ett brev den 26 februari 1875. Från Mollaryds anhaltstation inrättades också från 1875 års början en postföring till Vesene kyrka. August Persson lyckades få årsarvodet höjt till 150 kr år 1886 och till 200 kr från april 1902 samt till 300 kr från april 1914. Som personlig tilläggsersättning fick han dessutom 100 kr om året, något som inte tillkom hans efterträdare med 1916 års ingång, Johan Sigfrid Persson. Denne fick emellertid från den 1 juni 1917 90 kr om året som biträdesersättning vid

transporterna, vilka hans företrädare hade fullgjort mellan tågen och poststationen hela tiden utan någon särskild ersättning.

Fru Elsa Vilhelmina Persson fick avtalet om poststationen från den 1 september 1923 men sade upp det efter tre år. Nu flyttades poststationen till handlanden Per Olinus Tyrén, vars dotter Vega Amalia fick överta kontraktet redan med 1928 års ingång, då hon blev myndig. Hennes något yngre syster Vally Elisabet övertog poststationen den 1 juli 1946. Hon fick senare tillnamnet Johansson och blev poststationens sista föreståndare. Den drogs in med maj månads utgång 1973. Ersättningen blev lantbrevbäring från Ljung genom att den dåvarande lantbrevbäringen Ljung - Molla utsträcktes att även omfatta de hushåll som hade anlitat poststationen i Mollaryd.

Od

En av de många nya poststationer som tillfördes Västergötland genom kronobrevbäringsreformen 1875 förlades till Upptorp i Od, där August Holmström antogs med ett årsarvode av 148 kr. Samtidigt inrättades en kärrpostlinje mellan Ljungs poststation och Od. Även för denna postföring blev Holmström ansvarig. Hans ersättning för detta beräknades efter kr 1:50 per postförd mil.

Efter ett år och tre månader sade Holmström upp sitt kontrakt som poststationsföreståndare och lyckades därigenom få det höjt till 240 kr genom poststyrelsens beslut den 19 juni 1876. Han var länge på sin post och fick årsarvode höjt till 300 kr den 1 augusti 1915 samt dessutom ett personligt ålderstillägg på 100 kr om året.

Efter August Holmströms död i september 1916 övertog sonen Karl Anders poststationen och fick samtidigt årsarvodet höjt till 360 kr. Kristiden slog igenom och medverkade till att det höjdes till 600 kr med 1918 års ingång. Det blev emellertid fröken Ruth Anna Margareta Holmström som fick ta ansvar för poststationen från den 1 oktober 1918, följd den 1 april 1920 av handlanden Karl August Mellkvist. Dennes inhopp varade bara ett halvår och den 1 oktober 1920 möter vi handlanden Gustaf Adolf Viktor som föreståndare,

När denne avgick den 1 mars 1932 tog fru Tyra Ingeborg Viktor över ansvaret. Hon fick pension med 1966 års ingång, varefter befattningen hölls uppe på vakans till dess poststationen kunde dras in med maj månads utgång 1967.

Personaluppgift

för år 18 ⁷⁵

från

Poststationen i ,

som f. n. lyder under *Ullstradsdistrikets postinrättning*

Undertecknad poststationsföreståndare är född *den 25 September 1838*

antogs till e. o. tjänsteman vid Postverket .....

och förordnades till nu innehavande befattning *den 17 December 1874*,

är härförutan *Hemmanägare* .....

och har förut, enligt förordnande den ..... varit poststations-

föreståndare i ..... under ..... år.

Upptorp den *19* januari 18 ⁷⁵ .....

August Holmström

Under en lång rad av år fick poststationsföreståndarna varje år fylla i en personaluppgift. Någon gång hände det att de också försåg uppgiften med ett avtryck av datumstämpeln, vilket har glatt sena tiders stämpelforskare.

Skölvene

Med 1875 års ingång organiserades en kärrpostlinje mellan Ljung och Skölvene. Anders Bengtsson i Mjälldrunga Biskopsgård fick kontrakt att fullgöra postföringen på denna sträcka, liksom på sträckan till Sörby med en ersättning av två kronor per mil.

I Skölvene öppnades också en poststation, där skolläraren J Wallqvister blev föreståndare med 148 kr i årsarvode. Med detta höjt till 160 kr tog folkskollärare Gustaf Emil Tunblad över den 1 oktober 1892 och fick tio år senare ersättningen höjd till 225 kr. Med efter hand bättre villkor och i sluttampen också med lön enligt reglerade grunder blev han kvar till utgången av november 1926.

Därefter flyttades poststationen till affären och handlanden Nils Julius Ludvig Johansson tog ansvar för den. Han avled i april 1946, varefter Maj Signhild Ottoson anställdes som föreståndare. Redan den 1 oktober 1949 tog Signe Gurli Linnéa Johansson över. Hon fick senare efternamnet Larsson och blev kvar så länge poststationen bibehölls, d v s till och med maj 1967.

Älmestad

I Hällstad öppnades med 1875 års ingång en poststation som fick namnet Elmsta "till undvikande av förväxling med likartad benämning å förutvarande poststation", som det står i poststyrelsens beslut den 17 december 1874. Det fanns då en poststation i Östergötland med namnet Hellestad och en i Skåne med samma namn. Den sistnämnda fick ett år senare prefixet "Torna". Namnet Elmsta ändrades till Älmestad i en datumstämpel 1884 och senare till Älmestad. I personaluppgifterna var begynnelsebokstaven E till långt in på 1900-talet.

Skolläraren August Johansson blev föreståndare för den västgötska poststationen med namnet Elmsta och hade till en början ett årsarvode på 200 kr. Hans poststation var ansluten till en gångpostlinje till Öra via Kärråkra. Genom en kärrpostlinje var den också förbunden med Vings poststation i Trogared.

		Broddarp—Älmestad.			
—	10,30		<i>Broddarps</i> poststation (Skattogården) ...	M. Th.	8,45
11,15	11,15	0,8	Öra kyrka	M. Th.	8,0
1,0	1,0	0,7	Kärråkra skolhus	M. Th.	6,15
		0,9	Vånga kyrka		
3,15	—	—	Möne skolhus.....		
		1,9	<i>Älmestads</i> poststation (Hällstad)	M. Th.	—
			Postföringen å linien ombesörjes af landt- brefbärare.		4,0

I samband med att lantbrevbäring infördes anställdes en lantbrevbärare som också var postförare på linjen Broddarp-Älmestad. Hans tidtabell år 1881 återges här. Inramade uppgifter avser tidpunkter mellan kl 18 och 06 ("nattid"). Sista hållplatsen var Möne skolhus, där önskemål senare ingavs om att få en poststation, varom berättas kort i nästa avsnitt.

Efter August Johanssons avgång tog handlanden Sam Gabrielsson över poststationen i Älmestad den 1 maj 1897. Han fick årsarvode höjt från 200 till 240 kr den 1 juli 1903 och till 400 kr den 1 oktober 1905. Handlanden Lars Georg Peter Hermes tog över med 1912 års ingång, följd i maj 1927 av August Gunnar Andersson. Efter 20 år avgick denne den 30 juni 1947 och Per Evald Svensson tog över med poststationen alltså förlagd till handelsboden. Efter bara tre månader tog emellertid Ulla Gudrun Gradén över. När hon slutade efter åtta år, hölls befattningen vakant i avvaktan på utredning om ny organisation. Då denna tycktes dra ut på tiden tillsattes en vakansvikarie, Gunborg Andersson, hustru till köpman Enar Andersson, tills poststationen kunde dras in med augusti månads utgång 1967. Lantbrevbäring blev ersättningen.

Som komplement till lantbrevbäringen inrättades ett postombud (diarie-nummer VD 1035/65). Detta förändrades senare till ett s k postställe, vilket med ny terminologi kallades postkontor från och med 1986. Detta drogs in den 1 maj 1988.

Möne (i As härad)

Vid en extra kommunalstämma den 2 augusti 1911 i Möne skolhus med Möne och Södra Vånga kommuners röstgäande uttalades missnöje över att dessa kommuner inte hade någon poststation. Man beslöt enligt protokollet "att till Kungl. Generalpoststyrelsen ingiva en vördsam ansökan att en poststation av andra klass måtte beviljas för dessa kommuner med namnet Möne. Att förestå poststationen föreslogs skollärare K E Källqvist i Möne, som var villig att åtaga sig denna befattning emot en årlig lön av 100 kr."

På stämmans uppdrag gjordes en framställning i ärendet till poststyrelsen den 15 augusti 1911 av handlandena Axel Johansson i Möne och T Borén i Vånga samt hemmansägaren Johan Andersson i Kronedal. Den remitterades till postmästaren i Ulricehamn och avstyrktes "på det livligaste". Med bara den underbyggnaden nöjde sig inte postdirektionen i Göteborg utan återremitterade ärendet till postmästaren i Ulricehamn för att "införskaffa yttranden och upplysningar i ärendet från poststationsföreståndarna i Älmestad och Kärråkra".

Poststationsföreståndare Georg Hermes i Älmestad skrev bland annat att han inte var villig att medge minskning i arvode på grund av mindre göromål om Möne poststation komme till stånd. Poststationsföreståndare Carl Öman i Kärråkra var av samma uppfattning och postdirektionen svarade poststyrelsen på sätt som framgår av illustrationen. Vid föredrag-

ning den 26 januari 1912 ansåg poststyrelsen att framställningen inte borde bifallas.

Herrens till Kungl. Generalpoststyrelsen.
Di. Högsta församlingens befordring i poststall afseende enligt inhämtade upplysningar från såväl postmästaren som poststationsföreståndarna i Almestad och Kävåkra är fullt tillgodsbedda genom dels Landtbrukets Almestad-Kävåkra Almestad, dels den närbelägna poststationen i Almestad finner postdirektionen sig ej kunna förorda bifall till förvarande framställning.
L. H. G. Karlstads befordring.

[Handwritten signature]

Eriksberg

Genom ett brev till poststyrelsen den 3 november 1875 från vice pastorn Gustaf Selander i Eriksberg gjordes poststyrelsen uppmärksam på att "lokaler för poststationerna uti Eriksbergs pastorat" hade blivit olämpligt valda. Han skrev bland annat att "de tvenne poststationer, som i detta pastorat blivit förlagda, äro belägna så långt bort i annexförsamlingarna, att det ifrån pastorsexpeditionen till vardera av de båda poststationerna är en dryg halvmil". Vice pastorn syftade här på de nya poststationerna i Broddarps och Mjälldrunga. Hans önskemål att en poststation skulle bli "förlagd inom moderförsamlingen i närheten av pastorsexpeditionen" föll inte alls i god jord i poststyrelsen, där man vid föredragning den 15 november 1875 blott försåg ärendet med anteckningen "Ansågs ej kunna följande åtgärd förordas". Något besked om detta tycks inte ha blivit expedierat till Selander.

Vid en extra kommunalstämma i Håkentorp den 18 februari 1888 med Eriksbergs socken påtalades att Eriksberg var "en bland de få kommuner, till vilka ordinarie post ännu ej anländer, utan församlingens post måste

avhämtas från Broddarps poststation, vilket ådrager kommunen, som utom detta är av kommunala utgifter mycket betungad, ganska dryga utgifter".

Kyrkoherde C A Tyrén, fanjunkare A Sténson i Solberga och skollärare C A Torsein fick uppdraget att hos poststyrelsen begära att postvägen skulle dras över Eriksberg. I framställningen, som dagtecknades den 6 september 1888 (mer än ett halvår efter stämman) bad kommitterade att Eriksbergs moderförsamling "måtte komma i åtnjutande av lika förmåner med annexförsamlingarna". Detta innebar mellan raderna önskan om en poststation. Samtidigt med brevet skickades också en ansökan av folkskollärare C A Torsein att bli poststationsföreståndare.

Under det följande remissförfarandet föreslog kronolänsmannen att en poststation skulle inrättas i Eriksbergs skolhus och att postlinjen Sörby-Mjälldrunga-Skölvne-Ljung skulle ändras på så sätt att den droges från Mjälldrunga kyrka förbi Eriksbergs skolhus och därifrån till den befintliga linjen med anknytning vid hemmanet Skällaredsgårde.

Postinspektionen anslöt sig till förslaget om att ändra postföringslinjen men avstyrkte tillkomsten av en poststation i Eriksberg. Innan ärendet avgjordes beslöt Alboga församling vid en extra kommunalstämma den 1 maj 1889 att begära en poststation i Alboga skola. Detta beaktades inte men vid föredragning den 12 juli 1889 godkände poststyrelsen ett förslagskontrakt med hemmansägaren Johan Salomon Svensson i Uptorp Storegård att fullgöra postföring två gånger i veckan i vardera riktningen på en linje Ods poststation - Alboga skolhus - Eriksbergs kyrka - Broddarps poststation - Grolanda poststation - Sörby poststation. Det innebar att både Alboga och Eriksbergs församlingar fick regelbunden postgång från den 1 augusti 1889 utan att få tillgång till egna poststationer.

Med detta nöjde man sig inte i Eriksberg utan vid en extra kommunalstämma den 27 oktober 1889 beslöt man att göra en ny ansökan om en poststation. En påminnelse om samma önskemål avläts också den 10 mars 1890 av Alboga församling. Klagomål framfördes senare mot att postföraren inte gjorde tillräckliga uppehåll vid postavlämningsställena i socknarna. Sedan detta rättats till, tycktes det vara förhållandevis lugnt.

Fem år senare kom man igen med dunder och brak, som man ibland brukar säga. Det blev nu ett oformligt jätteärende i arkivet, som sammanfattades den 12 mars 1896 i ett 16 sidor långt brev från postinspektionen i Göteborg till poststyrelsen. Det fick rubriceringen "förslag till omreglering av vissa landsvägsposter i Kullings samt Redvägs och Kinds fögderier m m". Det berörde bl a frågan om inrättande av poststationer i Eriksberg, Kärråkra och Öra. Jag inskränker mig till att i detta avsnitt bara citera postinspektionens framställning i vad gäller Eriksberg, medan jag i nästa avsnitt återkommer till frågan om en poststation i Öra. Om Kärråkra, vars poststation återinrättades den 1 maj 1895, har jag skrivit i posthistoriskt häfte nr 208, "Posthistoria från Ås härad". På följande sätt berörde postinspektören bl a frågan om en poststation i Eriksberg:

"I fråga om de framställningar om inrättande av nya poststationer och förflyttning av Broddarps poststation, som innehållas i en del av remissakterna, anser jag mig böra hemställa, dels att framställningarna om

Broddarps poststations förflyttning icke måtte till någon Kungl. Styrelsens åtgärd föranleda, dels ock att Kungl. Styrelsen täcktes från och med nästkommande maj månads början inrätta en poststation av andra klassen benämnd Eriksberg i socknen med samma namn med Herrljunga såsom överordnat postkontor.

Beträffande den ifrågasatta poststationens i Eriksberg läge så ha en del korrespondenter uttalat sin önskan att densamma måtte förläggas icke till Eriksbergs folkskola, som uppgivits vara mindre centralt belägen, utan till handlanden Gustaf Åhgren. Enär emellertid skollärarinnan Emilia Nordqvist före någon annan anmält sig till erhållande av poststationsföreståndarebefattningen i fråga, och av bifogade yttranden framgår att Eriksbergs folkskola i sommar kommer att flyttas till den invid handlanden Åhgrens bostad belägna Eriksbergs gamla kyrka, samt att vederbörande kronofogde vitsordat dels att folkskollärarinnan Emilia Nordqvist är lämplig till poststationsföreståndare, dels ock att Eriksbergs folkskola är den lämpligaste platsen för poststationen, har jag ej ansett mig böra hos Kungl. Styrelsen hemställa om handlanden Åhgrens antagande till poststationsföreståndare. Av samma anledning har jag ansett att kyrkoherde J G Sahlströms gjorda erbjudande att åtaga sig meranämnda poststationsföreståndarebefattning icke förtjänar avseende."

Därmed var saken klar och poststyrelsen beslöt i enlighet med framställningen. Den 1 maj 1896 kunde sålunda poststationen öppnas i Eriksberg. Emilia Nordqvist var född 1872. Hon fick 100 kr i årsarvode, vilket höjdes till 200 kr den 1 juli 1902 och från den 1 juli 1903 till 300 kr. Den 1 april 1903 ändrades poststationens namn till Gäsene-Eriksberg. Felsortering hade förekommit av post adresserad till bl a Eriksdal och Eriksfors.

En tidigare framförd tanke på att förlägga posten till handelsboden i stället för skolan förverkligades under perioden juli 1908 - juni 1910, då handelsbiträdet Alfred Natanael Björkdal var föreståndare med 240 kr i årsarvode. Därefter hamnade poststationen åter i den närliggande folkskolan med Johan Sanfrid Wenander som föreståndare till och med juni 1914. Posten började nu likna en flyttfågel, för handlanden Gustaf Adolf Åhgren tog vid i juli 1914 blott för att lämna över till hemmansägaren Frans Kasper Karlsson i februari 1916. Den 1 december samma år var det folkskollärarinnan fru Ellen Anna Ester Sahlmark som tog vid och från den 1 oktober 1919 fick postkunderna åter gå till handelsboden, nu för att betjänas av Johan Rickard Harry Lindberg. Därefter svarade följande personer för postgöromålen: Samuel Adolf Lindberg (1921-1922), Karl Paul Kjällstrand (1922-1924), Karl Johan Larsson (1924) och Karl Einar Sigfrid Setterberg (1925-1928).

Med Erik Gustaf Wahlbergs tillträde den 1 juni 1928 blev det en stabilare period. Han hade före tillträdet varit poststationsföreståndare i Kleva sedan november 1915. När han avgick med 1949 års utgång, övertog Nils Harald Larsson poststationen till och med februari 1954. Planer fanns redan då på dess indragning och befattningen uppehölls på vikariat. Med 21 år på nacken skrevs Jan Alfred Ramberg in som vakansvikarie 1957 och det skulle gå ytterligare tio år innan den omorganisation kunde genomföras som bl a innebar indragning av poststationen Gäsene-Eriksberg den 1 juni 1967.

Öra

Vid en extra kommunalstämma den 14 april 1888 i Öra skolhus uttalade man sig för "att Mjälldrunga poststation bör flyttas till Eriksberg och Broddarps till Öra". Skolläraren A G Stjemström fick uppdraget att framföra detta till poststyrelsen.

Han tog god tid på sig och skrev den 17 maj 1888 ett långt brev till poststyrelsen och utvecklade patriotism på sitt eget sätt:

"Vid en blick på kartan bör det genast falla i ögonen, att här är medelpunkten för traktens kommunikationsleder. Kommunen står genom goda vägar i förbindelse med samtliga omkringliggande socknar såsom Alboga, Od, Broddarp, Eriksberg, Börstig, Kärråkra, Vånga, Möne och Murum; och att rörelsen inom kommunen måste vara mera livlig än t ex i Broddarp är en självklar sak ej tarvande något bevis. Härvid kan dock framhållas, att under senare årens tryckta förhållanden har Öra kommun hållit sig uppe. Varuomsättningen vid Öra Stoms handelsplats har snarare till- än avtagit i omfång, och mejeri uppförts vid Öra Stom. Ensamt för detta senare är behovet av poststation rätt stort, och kanske lika stort som för hela Broddarps kommun i gemen."

Med ytterligare argument byggde skolläraren under för att söka få Broddarps poststation flyttad till Öra. Men kronolänsmannen ansåg inte att någon flyttning borde äga rum "enär olägenhet därigenom skulle uppstå för pastor i Eriksbergs pastorat, fjärdingsmannen i Eriksbergs socken och övriga Eriksbergs sockenboer, som erhöle längre väg till poststationen, varjämte någon särdeles förmån för Öra sockenboer därmed icke vunnas, emedan de fleste av sockenboerna till den nuvarande poststationen hava en väglängd av endast 0.3 nymil".

Poststyrelsen beslöt den 27 september 1889 på postinspektionens förslag att framställningen inte borde föranleda till avseende. Öra socken skulle ändå få en poststation och detta i samband med den stora omorganisation som genomfördes ett lustrum senare. I sin framställning till poststyrelsen den 12 mars 1896 efter en under lång tid genomförd utredning skrev postinspektör Otto Schütz bl a följande:

"Då vederbörande korrespondenter i Öra numera anskaffat person, som medelst kontrakt förbundit sig att utan åtnjutande av något arvode förestå en poststation därstädes åtminstone till utgången av år 1899, anser jag mig - då bemålde person enligt bilagda yttrande från vederbörande kronofogde är lämplig till poststationsföreståndare - böra vördsamt ifrågasätta huruvida Kungl. Styrelsen möjligen skulle finna skäligt att den 1 maj 1896 inrätta en poststation av andra klassen benämnd Öra-stom i Öra socken med Herrljunga såsom överordnat postkontor".

Poststyrelsen beslutade i enlighet med förslaget och Öra socken fick således en poststation utan att det behövde gå ut över Broddarps sockens postförhållanden.

Samtidigt inrättades poststationerna i Kärråkra och Eriksberg, medan poststationen i Ving blev indragen. Dessutom blev det en omfattande ändring av postföringen och lantbrevbäringen inom ett vidsträckt område. Det stora

Senare skulle Hudene ändå få en poststation efter postdirektionens och poststyrelsens behandling av en ny ansökan (diarienummer I b 2803/17). Den öppnades den 17 december 1917 med handlanden Johan August Johansson som föreståndare. Han efterträddes den 1 november 1921 av Sven Axel Andersson och med 1933 års ingång var det Peter Paul Boréns tur att börja svinga datumstämpeln. Det var en föga lönsam poststation och den kunde bytas ut mot ett postombud den 1 juni 1955. Detta fanns kvar till och med juli 1971, då lantbrevbäringen från Herrljunga var så effektiv att knappast någon behövde anlita postombudet.

Torpåkra

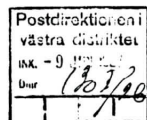
En notis i poststyrelsens cirkulärsamling för 1927 berättade att "Den 1 nästkommande december öppnas poststationen Torpåkra invid den å Borås järnväg belägna hållplatsen Torpåkra i Vesene socken". Detta innebar en väsentlig förbättring av postförhållandena för de hushåll som fanns i det lilla samhället. Sedan lång tid hade det ju funnits gott om poststationer i området runt omkring. Några större avstånd för att hämta post var det egentligen inte fråga om, men nu kunde man få den på riktigt nära håll.

Den nya poststationen var emellertid inte förenad med järnvägen utan till föreståndare antogs barmorskan Anna Elin Bertilsson. Det hade då gått närmare två år efter att frågan om en poststation förts på tal, nämligen vid ordinarie kommunalstämman med Vesene socken i skolhuset den 29 mars 1926. Då hade en kommitté på tre personer utsetts att göra ansökan till poststyrelsen.

BORÅS JÄRNVÄG
Trafikchefen
Borås.

Till

Postdirektionen i Västra distriktet.

Till svar å Postdirektionens skrivelse d.nr 1303/26 har jag äran meddela att i stationshuset å Torpåkra hållplats finnes ej utrymme för posten och för övrigt anser förvaltningen den föreslagna ersättningen vara allt för låg i förhållande till personals löner. Borås den 7 juni 1927.

BORÅS JÄRNVÄG
Trafikchefen

Amrad Andersson

Under den följande remissbehandlingen hade trafikchefen vid Borås järnväg ställt sig tämligen avvisande och man måste lösa frågan utan järnvägens medverkan. Poststyrelsens beslut den 28 augusti 1927 omfattar också inrättande av två lantbrevbäringslinjer från Torpåkra med samtidig indragning av de dittillsvarande lantbrevbäringslinjerna Mollaryd-Molla och Ljung-Vesene. Ersättningen för poststationens skötsel var inledningsvis 360 kr om året jämte ett expensanslag på 60 kr. Dessutom fick föreståndaren 60 kr per år i transportanslag för hämtning och lämning av posten vid tåget.

Anna Elin Bertilsson efterträddes den 1 juli 1930 av Ingrid Sofia Alice Augustsson. Hon var också hållplatsvakt vid SJ, men någon formell förening mellan post och järnväg fanns inte. Hon hade ett personligt avtal med postverket och fick inte sin lön för själva postsyslan genom sin andra arbetsgivare så som var brukligt för de förenade post- och järnvägsstationerna.

Från den 1 september 1942 medgav SJ inte att poststationen skulle finnas i stationsbyggnaden. SJ var emellertid beredd att acceptera en förening med tillsättning av en annan föreståndare. Postverket tog hänsyn till fru Augustssons situation och tog vara på hennes erbjudande att hyra en lämplig lokal i en fastighet nära stationen.

När hon slutade den 1 oktober 1958 vid 62 års ålder fick hon ett s k årligt understöd på 1368 kr om året. Någon efterträdare utsågs inte utan befattningen hölls vakant i väntan på att planerad omorganisation kunde genomföras. Detta inträffade med januari månads utgång 1961 (diarienummer Dt 1699/58).

Björke

En poststation öppnades med namnet Björke vid 1875 års ingång i Norra Björke församling mellan Trollhättan och Grästorps. Den har någon gång förväxlats med Björke socken i pastoratet med samma namn. Björke socken i Gäsene härad fick inte någon poststation vid kronobrevbäringsens upphörande och av Björke pastorats fem socknar, Hudene, Jällby, Björke, Grude och Vesene, var det ingen som vid det tillfället fick någon poststation. Som framgår av ett avsnitt tidigare i häftet fanns det emellertid redan en i Grude socken, nämligen den förenade post- och järnvägsstationen i Ljung. Den låg ungefär en halv mil från sockenkyrkan.

Kommunalstämorna i Björke och Jällby socknar bad i april 1875 efter sammanträden i båda socknarna att få en poststation i (Södra) Björke, men det gjorde de förgäves. Ändå hade man då med eftertryck framhållit att fjärdingsmannen i Jällby och prästmännen i pastoratets fem socknar var tvungna att själva hämta posten eller sörja för detta två gånger i veckan på ett

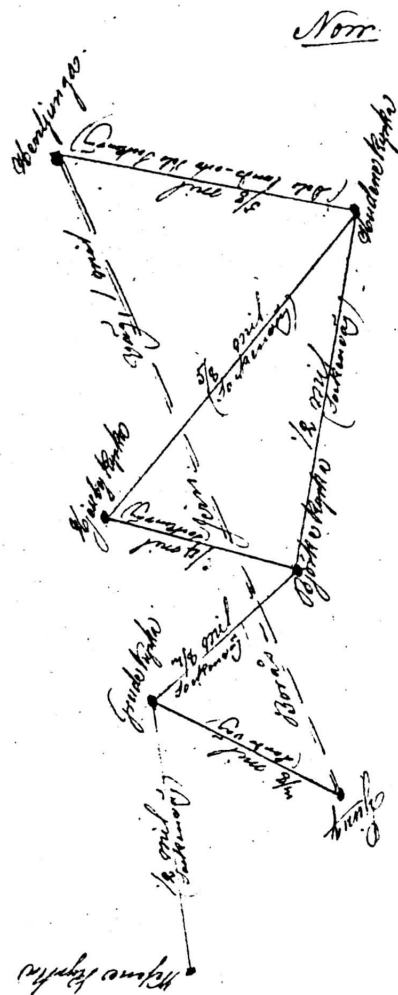
avstånd som varierade mellan 3/4 och 1 mil. Kanske kan man säga att tidigt tillkomna järnvägar gjorde det svårare för kyrkbyar i dess närhet att få egna poststationer, när postverket tog över kronobrevbäringsansvaret. Så blev det ju för Hudene socken, förmodligen på grund av att det fanns en förenad post- och järnvägsstation i Fåglavik. Kartskissen härintill, som var bilagd framställningen från Björke och Jällby socknar den 24 april 1875, visar hur fem socknar i järnvägens närhet kunde anse sig missgynnade med post år 1875. I missivskrivelsen framhöll de kommitterade bl a:

"Genom den nya regleringen bör sten icke läggas i stället för en avlyftad börda, så att den för många kommuner blir två eller tre gånger tyngre. Sådant är nu fallet med Björke och Jällby".

När planerna för lantbrevbäring gjordes upp, tillgodosågs Björke socken i viss mån. Kronofogden i Kullings fögderi skrev bl a följande i ett brev till länsstyrelsen den 26 november 1877 och hans förslag förverkligades:

"Föreslagen lantbrevbäring å linjen Ljung-Hov, 0.5 mil, anser jag vara obehövlig, av anledning att ortens flesta tjänstemän och korrespondenter äro boende helt nära Ljungs poststation, vadan jag i denna del avstyrker förslaget. Å sträckan Ljung-Björke, 0.6 mil (icke 0.3 mil, såsom i Kungl. Generalpoststyrelsens skrivelse är uppgivet) anser jag däremot lantbrevbäring vara nödvändig för tjänstemännen i Grude, Björke och Jällby socknars räkning. Ändpunkten bör vara Björke Prästgård, varest brevväxling kan äga rum med prästerskap och fjärdingsmän i Björke och Jällby socknar, varjämte i Grude by, utmed allmänna vägen, lantbrevbärare kan utväxla försändelser med kronobetjante i Grude socken".

Det framgår av citatet att även vid planering för lantbrevbäringen var det i första hand civilstatens post som gällde; i andra hand kom privatpersoners.

Kort om utvecklingen i några socknar i norr

Herrljunga

Posten i Herrljunga följer inte riktigt samma mönster som redovisats för posten i Fåglaryd i ett tidigare avsnitt i detta häfte. Där öppnades nämligen inte någon poststation den 15 februari 1863 utan något senare, nämligen den 1 maj 1863 efter särskild framställning (diarienummer KlB 1863:540). Stationsinspektör O Andersson blev ansvarig för posten, men blott till den 26 oktober 1863, då han förflyttades till Jonsered, varnad av chefen för Statens järnvägstrafiks 2:a distrikts intendentexpedition C U Sparre för begånget fel vid expedition av post och för opassande skrivsätt.

Anderssons efterträdare sysslade bara ett par månader med post. Som knutpunkt fick Herrljunga station nämligen så mycket att göra att man omöjlig kunde förena postgöromålen med järnvägsbestyren. Ett kungligt brev den 13 november 1863 medgav rätt för poststyrelsen att inrätta en postexpedition (d v s en administrativ enhet, ett lägre klassens postkontor). Med 1874 års ingång höjdes klassen och redan då fanns det formellt ett postkontor i Herrljunga, som följande år fick flera underlydande poststationer. Tio ordinarie chefer hann förvalta postkontoret innan det genom efterkrigstidens minskning av antalet förvaltningsområden klassades ner till postexpedition den 1 juli 1962.

KUNGL. GENERALPOSTSTYRELSENS ALLMÄNNA CIRKULÄR

19 juni 1962

200—204

Poststationerna *Algutsboda, Forshult, Håsjö, Långhundra, Skorpetorp, Tandö, Ugglehult, Vikersvik* och *Åskekärr* indras med utgången av innevarande juni månad.

Den 1 juli 1962 utbytes postkontoret i Herrljunga mot postexpedition av klass 15 och förlägges under postkontoret i Alingsås.

Den 2 juli 1962 öppnas *poststation* benämnd *Hisings Tuve* inom Tuve kommun, Göteborgs och Bohus län.

Vid en generell omorganisation under 1970-talet "förvandlades" de största postexpeditionerna till ortspostkontor 1977 och benämndes blott postkontor från och med 1986. Som chef för posten i Herrljunga fick postmästare Sven-Ivan Tinnert ta över ansvaret för service till de ca 2900 hushåll som har postadress Herrljunga och efter pensionering lämna över detta till Ingvar Karlsson.

200 Postanstalts-
ändringar

Bråtensby

Som ett efter kort tid tillkommet komplement av poststationsnätet i gränsområdet mellan Skaraborgs och Älvsborgs län till följd av att kronobrevbäringsansvaret överfördes på postverket öppnades en poststation i Bråtensby den 1 juli 1875. Det var ett av de få fall där poststyrelsen tog hänsyn till klagomål över att en församling blivit "missgynnad" (i detta fall Bråtensby och Landa) och var ett undantag bland "kronobrevbäringspoststationerna" vilka normalt inrättades den 1 januari 1875 i Västergötland.

Till föreståndare antogs skolläraren Svante Hernqvist med 200 kr i årsarvode. Den 1 oktober 1879 skrev han kort och gott till poststyrelsen att han ville frånträda sitt kontrakt om poststationen i Bråtensby. Visserligen skyndade sig poststyrelsen att godkänna ett nytt kontrakt som anställde Johan Petter Andersson såsom föreståndare. Men samtidigt pågick fortsatta undersökningar om införande av lantbrevbäring i vissa områden. De resulterade i att postinspektören i Göteborg den 12 april 1880 kunde skicka ett bevis till poststyrelsen om att Johan Petter Andersson var införstådd med att hans kontrakt om att sköta poststationen skulle upphöra med utgången av juni månad samma år. Nu skulle lantbrevbäring införas i gränsområdet mellan de båda västgötalänen, något som inte hade förts på tal vid de överläggningar som ägde rum mellan generalpostdirektören och landshövdingen i Vänersborg den 11 augusti 1877.

Diskussionerna om lantbrevbäring hade då som i våra dagar i hög grad berört frågan om poststationers fortsatta existens. En orsak till att man införde lantbrevbäring var ju just de stora kostnader med nya poststationer som kronobrevbäringsreformen hade medfört. Bland de 31 poststationer som var aktuella för indragning vid sammanträdet i Vänersborg fanns den i Härened inte så långt från Bråtensby. Omständigheterna ville emellertid att poststationen i Härened skonades och inte blev aktuell för indragning förrän 20 år senare. Däremot gick poststationen i Bråtensby snart nog sitt öde till mötes men inte på grund av överläggningarna i Vänersborg utan på grund av Remmene kommunstyrelsens agerande.

Johan Petter Andersson hade bara ansvarat för poststationen i Bråtensby ett halvår, när ordföranden i Remmene kommunstyrelse J Fagersson skrev till poststyrelsen den 5 januari 1880 "*att lantbrevbäring borde anordnas för kringliggande ort, så att posttransport äger rum från Herrljunga förbi Remmene och till Bråtensby två gånger i veckan med inlämningsställen både i Remmene och Bråtensby*". Med "inlämningsställen" avsågs s k kommunombud som var den förmedlande länken mellan lantbrevbäraren och de som inte kunde ha kontakt med honom under turen.

Det synes ha varit ett medvetet försök att avleda områdets influens från Vårgårda. I slutet av sin skrivelse tryckte Fagersson på att postverket skulle spara in kostnaden för "*befordring från Vårgårda till Bråtensby poststation, vilken senare genom den här ovan föreslagna anordningens förverkligande bleve obehövlig och kunde indragas*". Det hörde till undantagen att kom-mungubbar föreslog indragning av en poststation.

Postinspektören i Göteborg fick skrivelsen på remiss från poststyrelsen och kunde efter utredning konstatera att "*genom lantbrevbärings anordnande å linjen Herrljunga-Remmene-Bråtensby en vida större allmänhet bleve tillgodosedd än vad genom dylik postförings inrättande mellan Vårgårda och Bråtensby kunde vara förhållandet*".

Med förre vicekorpralen Gustaf Blixt under Lunda Gäddegård tecknades ett kontrakt om den nya lantbrevbäringen. Den förste poststationsföreståndaren i Bråtensby, Svante Hernqvist, hade fortfarande ett kontrakt om postföring mellan Vårgårda och Bråtensby, vilket sålunda inte hade övertagits av J P Andersson, när denne blivit poststationsföreståndare. Med denna konsekvens hade Hernqvist troligen inte räknat när han självmant sade upp sig. Han hade väl knappast kunna förutse utvecklingen lika litet som Andersson kunde ana att hans postchefskap bara skulle räcka ett halvår. Den för honom oväntade förändringen har medfört att dagens hemortssamlade filatelister har svårigheter att dokumentera Bråtensby, eftersom det är så få datumstämpelavtryck bevarade.

Remmenedal

Behovet av en poststation i Remmene socken gjorde sig kännbart men inte förrän långt in på det nya seklet fick ansökningar om en sådan verkan. Den 1 augusti 1918 inrättades emellertid den förenade post- och järnvägsstationen med namnet Remmene, vilket ändrades till Remmenedal med 1921 års ingång. Frans Johan C:son Celanders, som varit poststationsföreståndare i Orrekläpp under tiden 1 oktober 1908 - 31 mars 1910, blev antagen till föreståndare för poststationen i Remmene. Han pensionerades den 1 februari 1938 och följdes då av den blott fyra år yngre Johan Algot Ferdinand Briving. Denne pensionerades den 1 augusti 1941.

Nu tillträdde Teodor Hellig Helligsson, men han blev inte heller långvarig i Remmenedal, eftersom han fick förflyttning till Lagmansholm den 1 april 1945. Som var vanligt vid de små förenade post- och järnvägsstationerna blev det även här relativt täta förändringar. Efter Helligsson ansvarade sålunda följande järnvägsanställda för posten i Remmenedal: Axel Theodor Wiktorsson (1945-1948), Anders Erik Karlsson (1948-1949), Karl Linus Kraft (1949-1951), Tage Gordon Niven (1951-1954), Karl Erik Fors (1954-1958), Rune Valdemar Berggren (1958-1964) och Inga-Lena Johnsson (1964-1967). Poststationen drogs in den 1 februari 1967. Förutom lantbrevbäring fanns en ersättning i form av ett postombud under perioden 1 februari 1967 - 29 maj 1987 med posten expedierad över Herrljunga. Postombudet "upphöjdes" till postställe 1977 och fick på grund av ändrad terminologi kallas postkontor vid 1986 års ingång.

Eggvena

Om man bläddrar i poststyrelsens cirkulärsamling för 1875, kan man bland annat finna en tidtabell för gångpostföringen mellan Herrljunga och Härened. I denna finns Eggvena angivet som en poststation. Men hembygdssamlade filatelister spanar förgäves efter datumstämpeln EGGVENA på frimärken eller brev.

När planerna diskuterades inför beslutet om att postverket skulle ta över ansvaret för kronobrevbäringen, tog man ställning till behovet av en poststation i Eggvena, vars invånare dithills hade fått hämta sin post i Vårgårda. Eggvena var en annex-socken, men även många sådana fick egna poststationer enligt riksdagsbeslutet "en poststation i var socken, där så behövdes".

Någon behövlighet var dock inte för handen när det gällde Eggvena lilla socken. I poststyrelsens brev till länsstyrelsen i Vänersborg den 17 december 1874 fanns sålunda inte någon uppgift om att en poststation skulle öppnas i Eggvena. Däremot fanns en uppgift om att possessionaten C A Carlsson i Eggvena skulle ansvara för postgången mellan Härened och Herrljunga med en ersättning av kr 1:50 per mil räknat. Den som därefter skrev ut manuskriptet till postföringstidtabellen begick misstaget att ange den mellanliggande orten som poststation.

				Härened—Herrljunga. (Gångpost).				
T. F.	—	10	f. m.	Häreneds poststation.....	M. Th.	1½	—	e. m.
T. F.	2½	—	e. m.	Eggvena poststation.....	M. Th.	—	9	f. m.
				Herrljunga postkontor.....				

Naturligtvis ville man gärna ha en poststation i Eggvena. Det kom till synes i en framställning i november 1875, i vilken folkskollärare A Börjesson föreslogs till föreståndare. Behovet av en poststation motiverades bland annat med att det inom socknen fanns "präst, folkskollärare, kvarnar och flera lantbrukare samt handlande, som hålla tidningar och ha ej så få rekommenderade brev att hämta på närmaste postkontor på en mils avstånd".

Poststyrelsen tog ovanligt lätt på framställningen. Den kom in den 24 november och utan något remissförfarande beslöt man två dagar senare att den inte skulle "föranleda vidare åtgärd".

Nära nog två decennier senare beslöt man vid kommunalstämman i skolhuset den 15 februari 1894 att anhålla om en poststation med handlanden Gustaf Svensson vid Eggvena bro som föreståndare. Postmästare Daniel Brisman i Herrljunga tillbakavisade önskemålen i sin inlägga till poststyrelsen och kunde inte finna några bärande skäl för en poststation. En sådan skulle bland annat medföra indragning av lantbrevbäringslinjen Herrljunga-Eggvena. Den tidigare nämnda postföringslinjen hade organiserats om till lantbrevbäring under mellantiden.

Det rädde emellertid oenighet i Eggvena socken om förslaget, kanske mycket beroende på att alla som bodde på något avstånd från den plats där poststationen skulle förläggas, föredrog att även fortsättningsvis utnyttja lantbrevbäraren. I ett brev den 2 april 1894 till poststyrelsen uttalade sig en stor del av församlingsborna emot kommunalstämmans begäran.

Därmed fick postmästare Brisman det önskade stödet. Detta förstärktes ytterligare den 14 april 1894 av kronofogdens uttalande att det "förefinnes ej alls något behov att inrätta en poststation inom Eggvena socken". På den grunden var det lätt för poststyrelsen att avslå framställningen vid föedragning av ärendet den 23 april 1894.

Herr Postmästare!

Vid handläggningen av önskemålen om en poststation i Eggvena förekom även anonyma inlägg.

*Som fråga väckts om
att söka för eget postkontor i
Eggvena eller några därmed
fröjdas att den luren ifråga
som äsyfftes till den bepostningen
att förestå det samma, är den andra
omint lämpliga till ett sådant för-
stärkt, och det förslaget beträffande
berätt för enkligt intresse.
Alla tycka vi att postgången
är bra som den nu är ständ
än önska i någon ändring.
Eggvena i Februari 94.
"Skrifvare"*

Källeryd

I boken "På post i Mo härad" (posthistorisk skriftserie nr 11) har jag på sid 98-100 berättat om hur Källeryds socken kämpade förgäves för bättre postservice. Det blev ett utdraget ärende som inte ledde till att

någon poststation inrättades. Inom sockengränsen fick Källeryds församling ändå så småningom en egen poststation genom att den i Nissafors flyttades till järnvägsstationen ej långt från Källeryds kyrka, när järnvägen Borås-Alvesta togs i bruk för allmän trafik den 23 december 1902.

En poststation med namnet Källeryd har ändå funnits, men det avser en förenad post- och järnvägsstation på västra stambanan.

Järnvägsstationen i Källeryd öppnades som ett komplement till trafikstationerna utmed västra stambanan den 1 oktober 1907. Redan befintlig och inflyttande orsbefolkning glädde sig naturligtvis åt att kunna stiga på och av tåget där, men de saknade möjligheterna att få postservice. Detta gjorde inte minst handelsmannen Adolf Werner, som stod i begrepp att etablera sig. Han skrev nedan reproducerade brev till poststyrelsen.

*Tagen mig friheten förskämt
Göra en förfrågan om det blifver poststation
vid Källeryd järnvägsstation som öppnades för
trafik den 1de Oktober.
Allmänheten väntar med intresserad häftighet
under tecknad kommer på om några dagar öppna
divers handlar, de båda och blifver det mycket
bevärligt nästan omöjligt utan poststation
Måre önskvärdt på det bestämdes i god
tid i och för tidningspremiation för nästkom
mande år.*

*Med största höfaktning
Adolf Werner.*

*Adolf Werner
Sörby*

Adolf Werner förefaller ha varit initiativtagare till ett annat brev till poststyrelsen, som daterades den 9 oktober 1907 och undertecknades av många orsbor, däribland stationsföreståndaren J A Herling och ett antal lantbrukare. Fast järnvägsstationen var så ny hade de redan uppfattat bristen och skrev bl a följande:

"Då till stor olägenhet för oss och övriga befolkningen i orten, poststation ännu icke inrättats vid samma järnvägsstation, få vi vördsamt anhålla att sådan poststation snarast möjligt kommer till stånd därstädes, varest redan finnes handlande".

Till ansökningen fogades ett intyg av länsmanen i Gäsene härad J Nilsson med kraftig tillstyrkan "om inrättande av poststation vid Källeryds järnvägsstation, vilken poststation är av behovet synnerligen påkallad".

Poststyrelsen remitterade brevet till postinspektören i Göteborg, som i sin tur kommunicerade med distriktschefen vid SJ:s andra distrikt. Denne meddelade den 21 oktober bl a "att från järnvägens sida intet finnes att erinra mot poststations inrättande å omnämnda järnvägsstation samt att tågen nr 51, 52, 201, 202, 205, 206, 703 och 704 kunna vid Källeryd station få göra ett regelbundet kort uppehåll för utväxling av post".

Sedan postinspektionen redovisat ärendet, beslöt poststyrelsen att poststationen skulle öppnas den 1 december 1907 och att trafikstationens föreståndare skulle få ett årsarvode på 240 kr för arbetet med posten. Postinspektionen hade till ärendet fogat ett blad ur då gällande posttidtabell, i vilket erforderliga uppgifter om Källeryd hade införts som underlag till manuskriptet för en ändring till den gällande upplagan eller för den därnäst följande upplagan av "Tidtabeller för järnvägsposterna". Detta återges i förminskning på nästa sida.

Den förste ordinarie poststationsföreståndaren i Källeryd blev trafikstationens föreståndare Johan Edvard Apelgren från den 1 april 1908. Det framgår inte av tillgängliga personalhandlingar om vidkarien vid ansökningstillfället J A Herling alltjämt tjänstgjorde i Källeryd när poststationen öppnades den 1 december 1907. Apelgren fick förflyttning till Herrljunga från den 1 juni 1912. Hans efterträdare Nils Johan Stjernqvist är antecknad som tillsatt från den 15 september 1912 och förflyttad till Kingelstad den 1 oktober 1915. Under den följande vakansen ansvarade kontorsbiträdet Carl Vilhelm Brodin för posten, följd den 1 augusti 1916 av ordinarie förståndaren Carl Edvard Mårtensson Evers under de närmaste fyra åren.

Därefter har följande SJ-anställda funktionärer ansvarat för postservice i Källeryd: Carl Robert Johansson (1920-1928), Gustaf Albert Ljungquist (1928-1933), Oskar Wilhelm Fritiof Syrén (1933-1935), Joel Martin Sohl (1935-1939) och Karl Erik Bergqvist (1939-1961).

Post och järnväg skildes åt den 1 oktober 1961, varefter befattningen som poststationsföreståndare uppehölls på vakans i avvaktan på omorganisation. Den vakansperioden varade länge och inte förrän med januari månads utgång 1967 drogs poststationen in (diarienummer VD 1322/66).

Drygt två år senare stängdes också grannstationen i Fåglavik. *Elfsborgs Läns Tidning* gjorde den 3 augusti 1971 i anslutning härtill ett långt reportage om människor i avfolkningsbygd med huvudrubriken "Staten och kommunen har svikit oss alla".